

Nyhedsbrev 4.04.2012

Ved formanden.

Mange af jer er nok næsten færdige med at få lam, mit indtryk er, at der har været færre problemer omkring læmning i år, i forhold til tidligere. Om det skyldes ændret avls strategi eller fodring, vides ikke og måske begge dele.

Det er vigtigt for racen, at vi stadig holder fokus på avl efter selvhjulpne dyr. Den kontakt jeg har haft, med interesserede købere fra udlandet, har fokus på dyr der er gode til at producere og fravælger show dyr.

Dyrskuer og ikke mindst landsskuet, er der ikke så længe til. Der er ingen tvivl om, at Suffolk på skue, er den bedste reklame for vores race. Så mit håb er, at der er mange der vil udstille, selvom det er blevet mere besværligt, med klovtsyge attest. Min holdning er, at skue uden attest ikke kan forsvares, som det ser ud lige nu.

Det nye er, at kvæg kan værre smittebærer af klovtsyge, så for os der samgræsser, bliver det endnu mere besværligt, at sælge og udstille dyr.

Vi må håbe, at der kommer mere viden på hele klovsygeproblematikken. Der hersker stor usikkerhed nu og bekymring for de omkostninger der følger med, hvilket vi i hvert fald ikke har brug for.

Jeg kunne ønske, at når man tager et nyt dyr ind i sin besætning, skal man selv kunne tage skrab prøve og sende ind og så lade dyret stå i karantæne indtil man får resultatet.

Jens Østergård

Index:

1. Formandens ord.
2. Dagens Vittighed.
3. Staldtips
4. Casper Jensens Beretning.
5. Elisabeth Ebbesens 40 år med får.
6. Opskrift.
7. Eksport til Finland.
8. Åben stald.

Jeg havde under læmningen i februar besøg af en dyrlæge fra vores Dyreklinik. Et af moderfårene havde fået Trillinger – hun havde desværre også fået yverbetændelse. Dyrlægen roste besætningen hvilket jo altid gør en fåreavler glad.

Han fortalte at han for nogen tid siden var kaldt ud til en fåreholder for at aflive et Får. Han spurgte hvorfor hun skulle aflives – for han syntes da hun så godt ud..... Jo svarede fåreholderen: hun mangler tænderne i overmunden!!!! Det viste sig at det var nogle Københavnerne der var flyttet til Fyn og ville her, leve som økologer. Måske de har set for meget reklame TV. (Conny)

Staldtips: Har du flaskelam? Breve med ” Råmælk” samt sække med modermælkserstatning kan med fordel gemmes til året efter. Kom sækken ned i en gennemsigtig plasticsæk. (pga. støv) sæt den i kumrefryseren. Her kan det holde sig op til 3 år længere end holdbarheden på sækken. (Conny)

Dansk Suffolk

www.suffolk.dk

Artikel fra Casper Jensen, erfaringer fra dyrskuer.

Casper har i mere end 20 år haft får og altid Oxford Down. Han har altid deltaget i de avlsforanstaltninger som Dansk Fåreavl har iværksat, individprøver, scanning, kåring osv. Det Casper er mest kendt for er hans deltagelse i dyrskuer og hans mange flotte resultater. Typisk for ham, har han altid klargjort dyrene, så de præsenterer sig flot. (præsentation af Jens Ø.)

For mit vedkommende begynder dyrskue sæsonen allerede omkring nytåret, og med læmningerne i januar, for først og fremmest skal fårene føde stærke og livskraftige lam, som gerne selv kommer til verden og selv kommer i gang og finder patten uden hjælp, da jeg er ude arbejdende og er hjemmefra i ca. 12 timer om dagen også i læmme sæsonen. I år er det gået rigtig godt der er 10 får der har læmmet med 19 lam og der er kun ydet fødselshjælp til et får. Og alle lam er levende efter 3 uger. Og 1 gimmer har læmmet med 2 lam. Det er det lam som var bedst scannede gimmer i dk. 2011 og det var bedste fremtidens får i Herning 2011. Så fårene kan godt både have stor muskelfylde og se godt ud og samtidig producere godt. Jeg vil endda sige at de dyr der producerer godt oftest er de bedste udstillingsdyr da de er i en super god kondition. uden at være for fede, for det må de ikke blive da det også går meget ud over smidighed, elegant og deres holdbarhed. Når lammene så er født gælder det om at få fodret fårene godt så de kan producere en masse mælk så lammene kan blive store i en fart så de kan blive klar til slagt ved 100 -120 dage og veje fra 45-60 kg.

Fårene bliver fodret med lidt korn og sojaskrå om aftenen og godt hø, om morgenen godt græsensilage efter ædelyst. Her gælder det så om at justere lidt på kornet eller færdig foder som bruges til lammene, hvis fårene begynder at blive for tynde, for gør de det er løbet lige pludseligt kørt med hensyn til dyrskuerne. Det er her meget af kunsten ligger med hensyn til dyrskue, for fårene skal producere så meget at de taber sig, men de må heller ikke blive for tynde.

Ca. 3 uger efter læmningerne bliver fårene lukket sammen i 2 flokke en med dyrskue kandidater og en med resten. Alle lammene får adgang til et fælles lammeskjul hvor de får fri adgang til færdig fårefoder hø og ikke mindst rent drikkevand. Når lammene er ved at være slagteklare får jeg dem scannet og så indgår scanningen også i udvælgelsen af nye avls dyr, men det er ikke kun tilvækst og scanning der tæller, også ekstrior har en betydning, men især scanningen kan godt sortere nogle dyr fra.

Når vi så nærmer os et dyrskue klipper jeg dyrene 4-6 uger før og ca. 2 uger før tages de på stald for at vænne dem til stald foder således de ikke står og er tynde og indsunkne på dyrskuedagen og når de er på stald er de også lettere og få fat på og komme ud og gøre dem træk vante. Jeg starter med at give dem grimme på, de første par dage går de bare med den for at vænne sig til den. Herefter binder jeg dem et par timer et par gange inden jeg begynder at trække med dem. Her gælder det så om at få dem til at gå frit helst med løs line og de skal også vænnes til at stå opstillet og øve i vise tænder. Når jeg udstiller plejer jeg at tage 3-4 dyr med først ældre ærespræmie kandidater og så unge dyr som skal lære dyrskue miljøet at kende, så de kender turen når de bliver ærespræmiekandidater.

Dagen før dyrskuet vasker jeg fårene. En vandslange ind til en vandhane med varmt vand så vandet lige bliver let lunket endelig ikke for varmt og så skyller jeg dem først godt og så en spand lunket vand med en håndfuld sæbespån i og gnide dem godt ind i det og så skylle godt efter igen med rigeligt vand. Hvis det er godt vejr kommer de i tøj på ren græsmark et par timer og så bliver de hurtigt tørre igen. Hvis det er dårligt vejr kommer de på stald i masser af rent halm og helst nyvasket stald. De tager meget let mod snavs når de er våde og rene :(

På selve dyrskuedagen gælder det om at være i god tid og være klar og jo mindre man selv stresser jo mindre stresser man dyrene. :) (Casper Jensen)

Dansk Suffolk

www.suffolk.dk

Jeg har kendt Elisabeth Ebbesen lige så længe som jeg har haft får, og synes også andre skal have glæde af at høre om hendes mange år som fåreavler. Hun er utrolig hjælpsom og god at lære af og så er hun og Ole "næsten" naboer. (Conny)

40-80-Færdig ??? En fåreevent fra 1971 til ??? Kort fortalt Af Elisabeth Ebbesen

40 år. I 1971 anskaffede jeg mine første får. 80 år. På min dåbsattest står 1931, så det kan jeg ikke løbe fra..... Færdig? Aldrig færdig, Altid på vej, men nu på en anden måde. Spørgsmålet, er ikke hvordan man har det, men hvordan man tager det.

Valg af Race.

1970. Efter mange og lange diskussioner, frem og tilbage blev Ole og jeg endelig enige om Jeg skulle have får, men kun til husbehov. Det udviklede sig noget anderledes. På ungskuet, det nuværende Landsskue, traf jeg Jørgen Karner en kendt Shropshireavler og udstiller. JK beskrivelse af racen passede godt til de tanker jeg havde gjort mig bl.a. med henblik på min sandede jord, hvor græsmarkerne i tørre perioder, næsten kunne komme til at ligne en kokosmätte, skulle racen være nøjsom, let at hegne og håndtere, det skulle være et kødfår og det gjorde heller ikke noget at der skulle ligge et avlsarbejde forude, da jeg som landmandsbarn var vokset op i avlsarbejdet med kvæg, svin og heste. I 1971 var der fremtid i får. På opfordring besøgte jeg JK og hans søde hustru Herdis, for som han sagde, du skal se fårene i deres naturlige omgivelser og ikke dyrskuedyr. Hans sandjord, var værre end min. SÅ JEG FIK SHROPSHIRE og det har jeg aldrig fortrudt, men alle racer har min bevågenhed – al uld kan bruges og al kød kan spises.

Jeg startede mit fårehold med køb af et 2 års får 2 gimmere og en vædder alle med stamtavle, men ikke maedifri, det kendte man ikke til dengang. De tre dyr blev hurtigt til 8 moderfår, disse leverede i 1980 20 levende lam 16 gimmere og 4 væddere – et sæt firlinger, to sæt trillinger samt 5 sæt tvillinger, så siger statistikken at shropshire har lav frugtbarhed, det har mine aldrig fundet ud af. NEJ der var ikke Finuld i dem. Nu blev der gang i avlen, selektion, selektion efter princippet, det bedste kan ikke blive for godt eksteriørmæssigt, produktionsmæssigt og ikke mindst SELVHJULPNE dyr... i 1983 blev jeg, på opfordring, tilbudt og anerkendt som avlscenter og maedi programmet var påbegyndt i 1979 og jeg havde bestået det 3 årige program. Besætningen bestod nu af 50 moderdyr, alle efterkommere af de første 3, men med tilkøb af prima væddere, her har jeg aldrig sparet på kronerne. Mit første får blev 16 år og fik sit sidste lam året før, i alt producerede hun i snit 2,5 levende lam, passede sine firlinger uden hjælp, var på dyrskue med alle lammene og fik ærespræmie. Hun var en sjældenhed, som ikke hendes afkom kunne efterleve. Ole havde i mellemtiden glemt vores aftale om får til husbehov.

Avlsforanstaltninger.

Som tidligere nævnt blev jeg opfordret til at få avlscenter, dette indebar et større registreringsarbejde, men i forvejen havde jeg deltaget i dataregistreringen, kåring og været på dyrskue, forskellen var, at nu kom der kontrol på 2 gange om året af 2 folkevalgte fåreavlere, alt skulle registreres, måles og vejes og alle dyr over 2 år skulle kåres og en vis % del af lammene skulle scannes for muskel/fedt, alle lam vejes ved fødsel, 2 og 4 måneder, potentielle vædderlam skulle testes på individprøvestation Kontrollen om foråret gik ud på at vurdere lammene efter de væddere der blev anvendt, så inden besøget forelå der et større arbejde med at få skilt lammene i hold, et stort men meget spændende arbejde, hvor jeg hvert år inviterede andre Shropshireavlere til at komme og se hvor stor forskel der var på de enkelte vædderes avl. Om efteråret var det kåringen og vurderingen af de lam man agtede at lade indgå i avlen. Der blev givet point for alt. Et sted hvor man kunne opnå mange point var for staldindretning, orden og regnskab. Der var stor indbyrdes konkurrence mellem de forskellige avlscentre. Ny Landsformand nye skikke, så

Dansk Suffolk

www.suffolk.dk

desværre blev avlscentret afskaffet og erstattet af tal, tal og atter tal, endnu uden synlig fremgang for fåreavlen.

Foreningsarbejdet.

Tilbage i tiden. Vi skriver 1979. Det at holde får var uhyre populært, så nogle avlere havde besluttet at holde et weekendkursus i fåreavl, det var på dette kursus at vi var et par stykker bl.a. Lis Brandt, der stadig er aktiv når der er hjælp behov, samt undertegnede der besluttede at stifte en forening.

September samme år afholdtes stiftende generalforsamling på Hjemstavsgården i Glamsbjerg. Interessen var overmåde stor idet 50 fåreavlere var mødt frem. Vedtægterne blev godkendt og foreningen fik navnet De Fynske Fåreavlere. Kort tid efter afholdtes det første medlemsmøde. Også denne gang og til møderne fremover, med stor tilslutning, ja en enkelt gang over 110. Det sociale samvær var af stor betydning. I mange år havde jeg den fornøjelse at være foreningens formand. Det var spændende tider, fåreavlen var i stadig fremgang. Mine ambitionerne spændte videre, jeg blev bidt af organisationsarbejdet og blev opfordret til at blive den fynske repræsentant i Landsforeningen Dansk Fåreavl, også den første kvinde i samme, hvor jeg var i en lang årrække. Det blev til at begynde med en post, hvor man skulle have hår på brystet, for at kunne bide skeer med seje jyske bønder. Jeg blev budt velkommen med ordene, dejligt med en kvinde som kan lave Kaffe til os, DE BLEV KLOGERE, og vi fik et særdeles godt og positivt samarbejde. Igennem årene har modtaget nogle priser, ikke for at prale, men det hører med til historien. Mest stolt er jeg for initiativprisen som jeg modtog i 2004 bl.a. for arbejdet for sundheden i fåreholdet og gentestningen ved hjælp af ørebruskmetoden.

Alle mine dyr er genotype 1. På Fyn havde vi en ildsjæl vi gamle ikke glemmer, han holdt os i ånde med nytænkning. Jeg tænker her på Dyr læge Petersen i Vester Skerninge, han kæmpede især for maediprogrammet og stivkrampe hos lam. At debattere med ham var en fornøjelse: jeg tror det var ham der provokerede os til hele tiden at komme videre. Jeg tænker ofte på hvad han ville have sagt hvis han havde levet i dag. Vi savner en dyrlæge Petersen i Dansk Fåreavl.

Organisationsarbejdet tog om sig, det var tiden også at få en Shropshireforening op at stå, et udvalg under Dansk Fåreavl. I dette udvalg har jeg varetaget formandsposten i en menneskealder. På Fyn har en ERFA gruppe indenfor Shropshire nu eksisteret i 11 år og det med et herligt sammenhold, med snak frit fra leveren om alt godt som dårligt. Vi har lært meget af hinanden.

Dyrskuerne.

Min mentor og bedste ven og rådgiver Jørgen Karner var ivrig udstiller, han fik også mig med på vognen, så i en årrække udstillede jeg på Det Fynske Fællesskue, samt et par gange på Landsskuet i Herning. Jeg kunne have fejret 30 års jubilæum som udstiller på Det Fynske Fællesskue, men af forskellige årsager valgte jeg at stoppe året før. Mine opgaver som dommer/kåringsdommer, har jeg varetaget indtil for få år siden.

Det svære valg.

Beslutningen/fremtiden.

I 2009 begyndte alarmklokkerne at ringe, uden at jeg skal komme nærmere ind på dette, og tanker om fremtiden uden får begyndte så småt at dukke op, men de skulle modnes et langt stykke hen ad vejen. En nat, natten til min 79 års fødselsdag, tog jeg den endelige beslutning, nu skulle det være FÅR TIL HUSBEHOV. Dette meddelte jeg Ole ved morgenbordet, og nu gik tingene hurtigt, rygtet gik, og på et splitsekund var alle dyrene solgt og afhentet. I dag har jeg 5 dejlige selvhjulpne moderdyr der går med 9 lam, fået uden en håndsrekning og nattesjov, samt 3 væddere. Jeg har altid været kendt for at have mange væddere, de er spændende at have, jeg forstår ikke de fåreavlere der ikke vil have en vædder, de er omgængelige og sociale, men de kræver respekt og så er en god, jeg siger virkelig god vædder jo et flot syn, jeg ikke ville undvære. Efter denne svære beslutning, fik jeg ro i sindet, jeg har overskud til at passe mine dyr, hegn og rigeligt med græs, så tørkeperioder giver ikke dårlige nerver, overskudsgræs kan ifølge aftale med min gode nabo blive afgræsset af hans skønne islandske heste. Jeg savner avlsarbejde med alle

Dansk Suffolk

www.suffolk.dk

dets udfordringer, men bestemt ikke alle de formaliteter der efterhånden trækkes ned over et fårehold, det er helt utroligt hvad der pålægges dette lille dyr. Jeg siger tak til overmål for alle de pragtfulde oplevelser og kampe jeg igennem årene har haft og alle de pragtfulde mennesker jeg igennem mange år har mødt og de mange jeg stadig har kontakt til og store diskussioner med, det er værdifuldt.

Kæpheste.

Kamp må der til, skal livet gro.

Der må stadig kæmpes for fåreavlen i Danmark, DET ER DIG DER SKAK KÆMPE. Tag godt vare på De Fynske Fåreavlere, der er gjort og gøres et stort stykke arbejde til vores alles ve og vel. TAK FOR DET. Hjælp også med at vi får udraderet et par floskler i fåresproget. Trods 40 års kamp er det endnu ikke lykkedes. Vi skal have slettet bare 3 ting. VORES KØD SMAGER AF ULD. Man ser og hører ikke en omtale af lammekød, hvor denne uldsmag ikke bliver nævnt, ja, en fåreavler nævnte engang til fjernsynet – min race smager ikke af uld. Har I nogensinde hørt en Fjerkræavler sige om sine kyllinger, de smager ikke af fjer. Et andet udtryk, der ærgrer mig hver gang jeg hører det og det er, FÆRDIGFEDNING, ordet bruges i flæng. Et lam skal FÆRDIGGØRES IKKE FEDES. Det var en forbruger der i tidernes morgen gjorde mig opmærksom på det odiøse i ordet. Tænk grundig over det.

FODERPLAN: også dette ord bør slettes og erstattes af FODERVEJLEDNING. Ja folk ville ikke kende mig hvis jeg ikke også var lidt af en revser.

Dette var blot en meget lille uddrag fra et langt og spændende eventyr med får, meget er udeladt eks vis vores fåredage dens opstart hvor Fyn var blandt de første og stadig holder ved. Fårets dag påske lørdag er også opfundet i det Fynske muld. Import og Eksport af Shropshire og da jeg overraskende fik en personlig invitation til Royal Show, da en svensker kontaktede mig på grund af individprøve resultater og sidste år hvor jeg guidede 5 Tyskere der ønskede at købe Shropshire væddere, ikke første gang. En Finsk lady kørte forbi og så der gik Shropshire på marken, det blev til en større, men ret så besværlig eksport.

Dette for at fortælle at udlandet, på grund af vores sundhedssystem og veldokumenterede dyr, er opmærksom på Danske får af alle racer. Jeg har også udeladt hele juletræseventyret, der på godt og ondt markerede racen som "JULETRÆSFÅRET" også kaldet "ukrudtsmiddel" på 4 ben. Ikke fået fortalt om alle de vandrepokaler der i årenes løb er tildelt fynske fåreavlere for veludført arbejde i en god sags tjeneste. De årlige ugekurser på Tune landbrugsskole for især organisationsfolk, min tid som underviser i fåreavl på Landbrugsskoler omkring i landet, ja sågar i Sverige. (Jeg er svensk talende). Om Dansk Fåreavls store 50 års Jubilæum, hvor vi også kunne fejre medlem nummer 2000. Interessen for fåreavl var stadig stigende. Alt dette er kun en brøkdal af mine 40 års oplevelser med får og fåreavl.

Fremtiden.

40 års udklip om hændelser med får er arkiveret undervejs og skal nu sættes i system. Jeg har taget min gamle interesse op, at lege lidt med skakspillet, er læselysten, har fået en uhyre aktiv hund, en pyrenæisk Hyrdehund, og så drømmer Ole og jeg om en tur med hurtigruten også kaldet "Verdens smukkeste sørejse" langs Norges vestkyst, vi har taget den første halvdel op til Trondheim, det kan varmt anbefales. Og så vil jeg give mig selv lov til at være en ældre pige, ingen dårlig samvittighed når jeg dovner, byde velkommen til de der måtte komme forbi og få en snak om vind og vejr og fåreavl især. VELKOMMEN.

Sagt om alder.

Alder er som at bestige et bjerg.

Man bliver nok lidt forpustet.

Men får en langt bedre udsigt.

Elisabeth Ebbesen med Shropshire fårene.

- **Indisk lam med mynte.**
- 150 røde linser
- 400 g magert lammekød
- 2 løg
- 2 fed hvidløg
- 2 cm frisk ingefær
- 1/2 tsk. gurkemeje
- 1 spsk. Garam Masala
- 2 grønne chili
- 1 tsk. spidskommen
- 1 frisk moden mango
- 1 spsk. mango chutney
- 2 spsk. frisk koriander
- olie
- citronsaft
- Mynte yoghurt
- 2 dl økologisk sødmælksyoghurt
- 2 spsk. frisk mynte
- salt
- peber og sukker

Server Naan brød til.

Fremgangsmåde.

Skyl linserne i koldt vand, lad dem dryppe af og sæt dem til side. Skær kødet i tern og brun det i en tykbundet gryde. Tilsæt hakket løg, hvidløg, ingefær i tynde skiver, gurkemeje, masala, finthakket chili, spidskommen og salt. Dæk kødet med 2 dl vand og braiser det i 20-25 min. Væsken skal koges ind til det halve. Tilsæt linser sammen med 4 dl vand, og kog det yderligere i 15-20 min., eller indtil linserne er møre. Skær mangofrugten ud i passende stykker og kom dem i retten sammen med mango chutney. Smag til med citronsaft, sukker, salt og giv retten et hurtig opkog. Tilsæt hakket koriander ved servering.

Mynte yoghurt
Bland yoghurt med salt, peber, sukker og hakket mynte.

Velbekomme

Eksport til Finland

Jeg vil nu redegøre for eksporten til Finland, som fandt sted den 19. december 2011. Det hele starter med en mail den 14. september 2011, som kommer igennem Dansk Suffolk's hjemmeside, det er et ægtepar fra Finland som ønsker at importere Suffolk dyr fra DK, de har tidligere importeret Herefordkvæg fra DK og har finuldsfår i forvejen. De vil gerne købe 12-15 i læmmede gimmere af forskellige afstamning og 1 vædder. Det blev bragt op på Suffolkdagen om nogen var interesseret og om der var dyr nok til rådighed/salg.

Der er 5 avler som melder tilbage at de har hunddyrene ligeledes flere vædder at vælge imellem, alle stamtavler på dyrene bliver sendt til Finland pr mail og nogen billeder, de kan nu vælge hvilke dyr de ønsker og hvor mange. Alt er nu igangsat den 29. oktober kommer en mail med de dyr som har interesse for dem, det er 15 hundyr og 2 vædder. Det er dyr fra flere forskellige besætninger.

Nu starter det for alvor, der skal tages blodprøver ude i de besætninger som skal eksportere, og når resultatet er kommet, skal dyrene 30 dage i karantæne iflg. reglerne, hvor der er flere prøver og test på dyrene som skal til Finland.

Karantænestalden er oprettet, dyrene ankommer den 18. november, der er blevet deponeret penge som sikkerhed for dyrene.

Der bliver taget blodprøver og gødningsprøver, nu må vi vente på testresultatet om der er dyr som falder i div. prøver, i ventetiden bliver der passet/plejet omkring dyrene. Alt papirarbejdet bliver klargjort til eksporten, der vil jeg rette en stor tak til fødevarestyrelsen i Herning og i Haderslev, menneskerne som sidder i FVST har været meget hjælpsomme og samarbejdsvillige, dette gælder også dyrlægegruppen i Videbæk-Vorgod.

Prøveresultatet kommer og bliver meddelt til Finland, de kører fra Finland den 15. december, dyrene skal afhentes den 19. december om morgen. Kredsdyrlægen skal syne dyrene ud tjekke køretøjet fra Finland.

Den 19. december holder en dobbeltdækker trailer ved karantænestalden, kredsdyrlægen er ankommet, tjekker dyr, trailer og ikke mindst papirerne og logbogen, dyrene skal på 29 timers rejse inden de er på deres nye adresse i Finland. En stor tak for alles indsats at det kunne lykkes med eksporten. En stor tak til Juha og Hannele Moisander.

Dansk Suffolk

www.suffolk.dk

Har tidligere i år talt med de nye Suffolk avlere og eneste i Finland, det går rigtig godt med dyrene og de er meget tilfredse med hele forløbet.
De fortalte at der tidligere har været Suffolk i Finland, men de er forsvundet ud af systemet i Finland, de vil gerne prøve at få gang i avlen og kunne sælge vædder til produktions besætninger.

Har man spørgsmål, kan jeg altid kontaktes.

MVH:

Lars Elgaard

Åben stald arrangement.

Familien Ettrup åbner staldene d. 12. maj 2012 fra kl. 10 – 16. På gården er der foruden Charolais køerne en Suffolk besætning på 21 moderfår og 2 væddere, med tilhørende afkom fra 2012. Alle er velkomne.

OBS!!

Husk opdatering af fødevarekædeoplysninger: www.landbrugsindberetning.dk

Se mere på www.suffolk.dk